Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25976
Copyright: Admont, Benediktinerstift

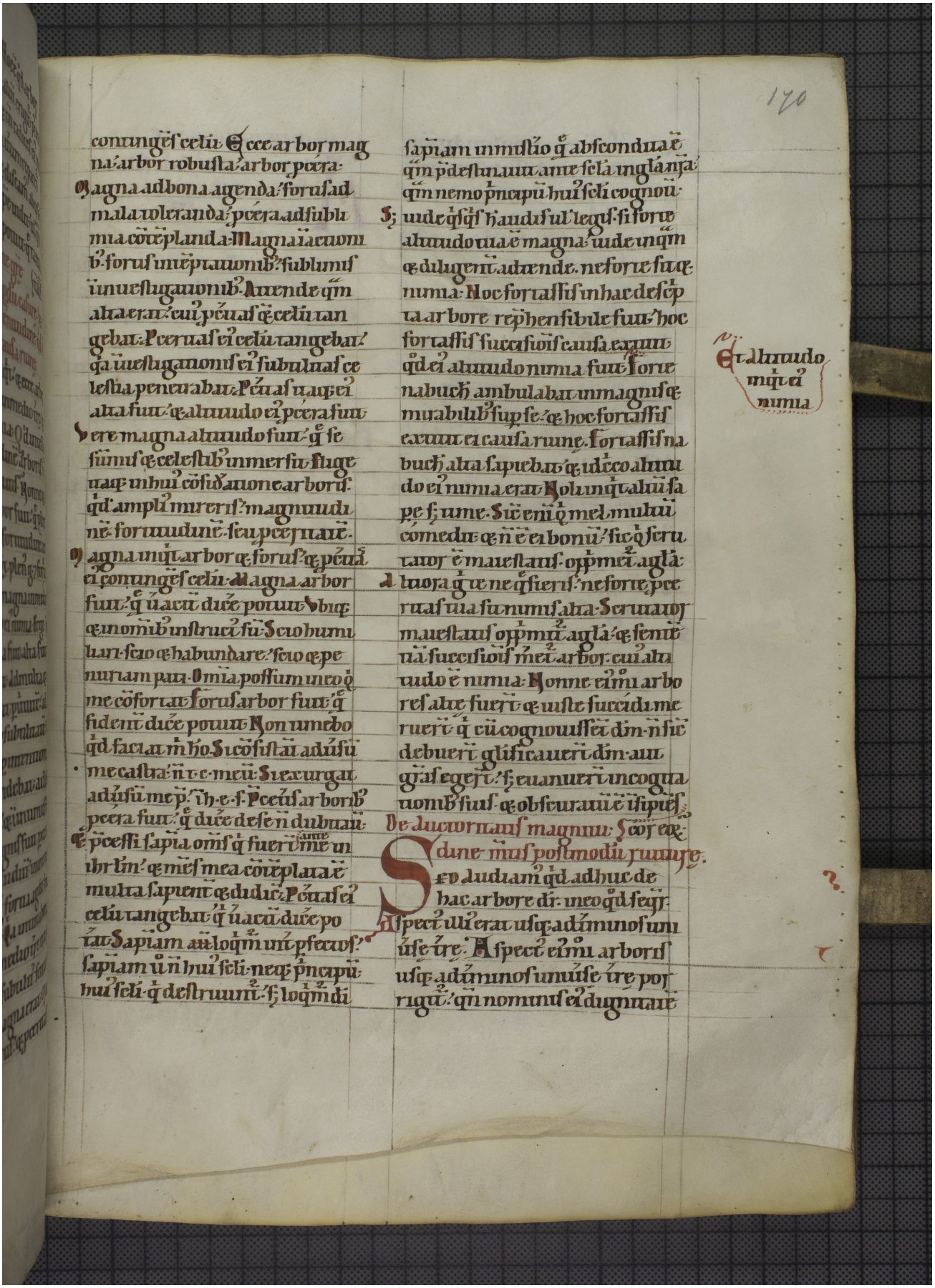

170

contingẽs celiu. Ecce arbor mag
na. arbor robusta. arbor pcera.
Magna ad bona agenda. forus ad
mala tolerandā. pcera ad subli
mia cōtēplanda. Magna ā actiom
b. forus in ēpt actionib. sublimis
in uestigationib. Attende qm
alta erat. cui pcuas cē celiu tan
gebat. Pcerus ei celiu tangebat.
qa uestigationis ei sublimas ce
lestia penetrabat. Pcuas uaq ei
alta fuit. cē altitudo ei pcera fuit
Vere magna altitudo fuit. q se
sumis cē celestib. immersit. fuge
uaq; in hui cōsiderationē arboris.
qd ampli miteris. magnitudi
nē. fortitudinē. seu pceritatē.
Magna inqit arbor cē forus. cē pcuā
ei contingēs celiu. Magna arbor
fuit. q ūacū duce potuit. Vbiq;
cē in omib instructi fui. Scio humi
liari. scio cē habundare. scio cē pe
nuriam pati. Omia possum in eo q
me cōfortat. forus arbor fuit. q
fidentē duce potuit. Non timebo
qd faciat mihi homo. Si cōsistat adūsu
me castra. non timebit cor meū. Si exurgat
adūsū me pelē. in hoc ego sperabo. Pcerus arbor
pcera fuit. q duce desēdēte dilituāt
pcessit sapia omis q fuerūt ante me in
ibrlm. cē mēs mea cōtēplata est
multa sapientia cē duce. Pcuas ei
celiu tangebat. q ūacū duce po
tat. Sapiam aut loqm inter pfectos.
sapiam ūi huius seculi. neq; pncipū
huius seculi. q destruuntur. sed loqm di
sapiam in mysterio q abscondita est
qm pdestinauit ante secla in gloriam nra.
qm nemo pncipū huius seculi cognouit.
Sed quidquid audisti legisti si forte
altitudo uia est magna. unde inqm
cē diligentē adtende. ne forte fuge
numia. Hoc fortassis in hac descp
tia arbore reprehensibile fuit. hoc
fortassis successionis causa exitii
qd ei altitudo numia fuit. Forte
nabuch ambulabat in magnis cē
mirabilib supra se. cē hoc fortassis
exitii ei causa ruinē. Fortassis na
buch alta sapiebat. cē idcō altitu
do ei numia erat. Nolite inqit altū sa
pē sed timete. Sicut enim q mel multū
comedit cē non est ei bonū. sic q scru
tator est maiestatis oppimetur a glo
tuosa. q cē ne q fieris. ne forte pce
ruas sicut numis alta. Scrutator
maiestatis oppimitur a glo. cē sentit
ūa successionis mēi arbor. cui altitu
do est numia. Nonne ecce arbo
res altae fuerūt cē iuste succidime
ruerūt. q cū cognouisset dīm non sic
debuerūt glificauerūt dīm aut
gratias egerūt. sed euanuerūt in cogita
tionib suis. cē obscuratū est insipiēs
cor eōr.

De ductoribus magnis. Scor eōr
dine mus post modiu ruitur.
Sed dubitam qd adhuc de
hac arbore dicā. in eo qd sequit.
Aspect illi erat usq ad ūmnos sum
use tre. Aspect ei ūmi arboris
usq ad ūmnos sumuse tre por
rigit. qm nomina ei dignitatē

Et altitudo inqit ei numia